

Súd: Krajský súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 13Co/19/2021  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6615200902  
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková  
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6615200902.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a sudcov Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Danice Kočíčkovej, v spore žalobcu innogy Slovensko s.r.o., so sídlom Hviezdoslavovo námestie 13, 811 02 Bratislava, IČO: 44 291 809, právne zastúpeného JUDr. Marekom Hroudou, advokátom, Krmanova 16, 040 01 Košice, proti žalovanému E. E., narodenému XX. XX. XXXX, trvale bytom V. XX, XXX XX V., o zaplatenie 340,33 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 11C/33/2015-144 z 20. marca 2018, o odvolaní žalovaného proti dopĺňaciemu rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 11C/33/2015-198 z 10. decembra 2019, o odvolaní žalovaného proti opravnému uzneseniu Okresného súdu Lučenec č.k. 11C/33/2015-212 z 13. januára 2020, takto

### **r o z h o d o l :**

- I. Opravné uznesenie Okresného súdu Lučenec č.k. 11C/33/2015-212 z 13. januára 2020 z r u š u j e.
- II. Dopĺňací rozsudok Okresného súdu Lučenec č.k. 11C/33/2015-198 z 10. decembra 2019 m e n í tak, že konanie o zaplatenie sumy 323,35 Eur z a s t a v u j e.
- III. Rozsudok Okresného súdu Lučenec č.k. 11C/33/2015-144 z 20. marca 2018 vo výroku, ktorým žalobu zamietol (prvý výrok), p o t v r d z u j e.
- IV. Rozsudok Okresného súdu Lučenec č.k. 11C/33/2015-144 z 20. marca 2018 vo výroku o trovách konania (druhý výrok) m e n í tak, že žalovaný je p o v i n ň ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 90 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.
- V. Žalovaný je p o v i n ň ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov tohto odvolacieho konania v rozsahu 90 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

### **o d ô v o d n e n i e :**

1. Okresný súd Lučenec (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie,“ resp. „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom zo dňa 20. 03. 2018 žalobu zamietol (prvý výrok). O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovanému sa priznáva náhrada trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením (druhý výrok). Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca sa žalobou voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 340,33 Eur s príslušenstvom titulom náhrady za spotrebu zemného plynu za fakturačné obdobie od 19. 10. 2012 do 05. 08. 2013. Dňa 13. 04. 2016 žalobca zobral žalobu späť čiastočne o sumu 323,35 Eur z dôvodu úhrady istiny.

Súd prvej inštancie rozsudkom sp. zn. 11C/33/2015 zo dňa 23. 06. 2016 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 8,50 % ročný úrok z omeškania zo sumy 323,35 Eur od 01. 12. 2013 do zaplatenia, konanie v časti sumy 325,35 Eur zastavil a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, pričom opravným uznesením zo dňa 09. 09. 2016 opravil prvý výrok rozsudku tak, že určil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania od 01. 11. 2013 do zaplatenia a druhý výrok rozsudku opravil ohľadne sumy 323,35 Eur. Proti rozsudku prvoinštančného súdu podal žalovaný dňa 01. 08. 2016 odvolanie. Krajský súd v Banskej Bystrici v konaní sp. zn. 12Co/407/2016 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Lučenec č. k. 11C/33/2015-116 zo dňa 09. 09. 2016 a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 46 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“), § 59 ods. 1 písm. a), ods. 2 zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike účinného ku dňu 23. 09. 2011.

Súd prvej inštancie konštatoval, že ustanovenie § 46 ods. 1 OZ predpisuje pre niektoré zmluvy povinnú (obligatórnu) písomnú formu právneho úkonu, alebo ak jedna zo strán prejaví vôľu, aby sa zmluva uzavrela v písomnej forme. Písomná forma zmluvy znamená, že celý text zmluvy musí byť zachytený v materializovanej forme. Písomná forma zmluvy zahŕňa aj podpisy všetkých jej účastníkov. Podpisom sa završuje a uzatvára písomný právny úkon. Z toho dôvodu platí, že ak zmluva, ktorá má byť písomná, alebo sa na písomnej forme účastníci dohodli, nebola jej stranami podpísaná nemôže vyvolať zamýšľané právne následky. Písomnosť zmluvy znamená, že obsah právneho úkonu má byť zachytený v texte listiny, na ktorej je zmluva vyhotovená. Písomná forma právneho úkonu predpokladá existenciu dvoch náležitostí a to písomnosti a podpisu. Písomnosť spočíva v tom, že prejav vôle, právny úkon konajúceho subjektu zahŕňa všetky podstatné náležitosti zachytené v písomnom texte listiny. Písomný prejav musí byť zároveň podpísaný, t.j. je platný až po podpise konajúcej osoby. Zmluva, ktorá musí byť podpísaná, ale nebola jej účastníkmi podpísaná, preto nemôže vyvolať ani zamýšľané právne následky, teda nemôže byť pre účastníkov zmluvy záväzná.

Súd prvej inštancie uviedol, že Zmluva o združenej dodávke plynu zo dňa 23. 09. 2011 (ďalej aj „Zmluva o združenej dodávke plynu,“ resp. „zmluva“) nebola platne uzavretá, vzhľadom na to, že nebola podpísaná oboma stranami sporu, resp. žalobcom, ktorý nevedel predložiť platne uzavretú (podpísanú) zmluvu, napriek výzve súdu prvej inštancie. V zmluve sa strany dohodli, že zmluva nadobúda platnosť a účinnosť dňom jej podpísania dodávateľom a odberateľom. Keďže zmluvu, napriek dohode strán o písomnej forme, nepodpísal žalobca, zmluva nemohla vyvolať zamýšľané právne následky. Napriek neplatnosti zmluvy žalobca poskytol žalovanému plnenie, akceptoval zmluvu o dodávke zemného plynu zo dňa 23. 09. 2011, ako sám uviedol vo svojom vyjadrení zo dňa 21. 09. 2017, avšak keďže došlo k dodávke plynu bez uzavretia platnej zmluvy, išlo v zmysle zákona o neoprávnený ober, za ktorý prislúcha nie náhrada za spotrebu plynu, za ktorú už žalovaný zaplatil, ale náhrada za škodu v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia, ktorá sa vypočítava podľa vyhlášky MHSR č. 449/2012 Z.z..

Pretože žalobcovi neprináleží náhrada za spotrebovaný plyn, ale náhrada škody, žalovaný sa nemohol dostať do omeškania s plnením istiny 323,35 Eur, a tak žalobcovi neprináleží ani náhrada príslušenstva pohľadávky, teda náhrada príslušných úrokov z omeškania, ktoré si naďalej uplatňuje v konaní. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie žalobu zamietol.

O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), pretože žalovaný bol vo veci úspešný.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie č.k. 11C/33/2015-144 zo dňa 20. 03. 2018 (ďalej aj „rozsudok prvoinštančného súdu,“ resp. „rozsudok súdu prvej inštancie“) žalobca podal včas odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na prejednanie, resp. rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobe vyhovel.

Odvolanie odôvodnil odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP.

Uviedol, že so žalovaným uzavreli dňa 23. 09. 2011 Zmluvu o združenej dodávke plynu. Ako listinný dôkaz predložil zmluvu, ktorá nie je z jeho strany podpísaná, pretože v takejto podobe má zmluvu nahranú vo svojom internom elektronickom systéme. Zmluvu podpísanú oboma zmluvnými stranami sa mu vo svojom archíve nepodarilo fyzicky dohľadať. Podľa jeho názoru je zmluva o združenej dodávke plynu svojím charakterom inomínátnou zmluvou v zmysle § 51 OZ, pričom zákon neustanovuje obligatórnu písomnú formu inomínátnej zmluvy, môže byť uzavretá tak písomne, ako aj ústne. Predmet záväzku bol v Zmluve o združenej dodávke plynu dostatočne jasne určitý, vyplýva z nej obsah plnenia, platobné podmienky - spôsob úhrady, zvolený produkt, výška preddavkovej platby, ako aj dohodnutý druh tarify, preto predmet, ako aj obsah záväzku bol žalovanému zrejмый, nakoľko ju na znak svojho súhlasu aj podpísal. Aj keď na zmluve chýba jeho podpis, z jeho konania je zrejмый jeho úmysel byť zmluvou viazaný, pretože postupoval v zmysle zmluvne dojednaných podmienok a riadne dodával žalovanému

zemný plyn na zvolené odberné miesto - H.B., preto sa nestotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie, že predmetom konania je vydanie bezdôvodného obohatenia, resp. neoprávnený odber. Mal za to, že Zmluva o združenej dodávke plynu bola uzavretá riadne a platne.

Žalovanému bola za fakturačné obdobie od 19. 10. 2012 do 05. 08. 2013 vyúčtovaná spotreba zemného plynu na odbernom mieste faktúrou č. 4224001201 zo dňa 05. 09. 2013 na sumu 340,33 Eur s lehotou splatnosti do 31. 10. 2013. Z uvedenej faktúry suma 16,98 Eur predstavuje poplatky a upomienky, ktoré boli žalovanému vystavené z dôvodu riadneho neuhrádzania preddavkových platieb.

Mal za to, že mu vznikol nárok na úrok z omeškania. Žalovaný sa reálne dostal do omeškania s plnením svojho peňažného záväzku voči nemu (§ 517 ods. 1, 2 OZ) bez ohľadu na to, či zmluva bola uzavretá platne alebo nie.

Uviedol, že predmetom pôvodne uplatneného nároku bolo zaplatenie sumy 340,33 Eur, z ktorej žalovaný dobrovoľne zaplatil sumu 323,35 Eur dňa 04. 03. 2016, teda až po podaní žaloby. On vzal žalobu späť ohľadne sumy 323,35 Eur, preto súd prvej inštancie mal konanie o zaplatenie sumy 323,35 Eur zastaviť. Z rozsudku súdu prvej inštancie ale takýto výrok chýba.

Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie rozhodol nesprávne aj o trovách konania, keďže úspešnejšou stranou s prihliadnutím na dobrovoľnú úhradu žalovaného vo výške 323,35 Eur bol on.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu proti rozsudku prvoinštančného súdu navrhol rozsudok prvoinštančného súdu potvrdiť. Poukázal na to, že bol „nútený bojovať“ opakovane o dodržanie zákonov i Ústavy SR vo veciach opakovaných a nespochybniteľne preukázaných podvodoch žalobcu. Ide o jeho úsilie o vytvorenie spravodlivého právneho štátu a o dosiahnutie satisfakcie za utrpenú ujmu jeho nojej osobnej cti opakovaným nezákonným konaním žalobcu.

4. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedol, že zotrúva v celom rozsahu na podanej žalobe v zmysle čiastočného späťvzatia žaloby. Mal za to, že dostatočne preukázal svoj nárok. Absolútne odmietol, že by došlo k akémukoľvek konaniu, ktoré by mohlo byť nazvané ako ponižovanie žalovaného z jeho strany.

Odpojenie odberného miesta od dodávky plynu je technická záležitosť, na ktorú mal právo a zároveň žalovaný mal povinnosť vyplývajúcu z Obchodných podmienok umožniť prevádzkovateľovi distribučnej siete prístup k určenému meradlu. To, že uvedenú situáciu žalobca vnímal ako násilný nezákonný krok, je iba jeho subjektívny, ničím nepodložený pocit.

Ďalej zotrval na dôvodoch jeho odvolania, pretože sa súd prvej inštancie nezaoberal dobrovoľnou úhradou sumy 323,35 Eur zo strany žalovaného dňa 04. 03. 2016, a to po podaní žaloby, preto súd prvej inštancie nesprávne rozhodol o trovách konania. Pokiaľ ide o sumu 16,98 Eur, ide o sumu za upomienky, ktoré boli žalobcovi vyúčtované z dôvodu nesplnenia si svojich záväzkov riadne a včas. Pretože sa žalovaný reálne dostal do omeškania so splnením svojho peňažného dlhu, vznikol mu zákonný nárok na úrok z omeškania.

5. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu poukázal na svoje vyjadrenie k odvolaniu žalobcu. Uviedol, že žalobca sa „nesústredil“ na dôležité detaily, že od zmluvy odstúpil dňa 26. 10. 2012, teda v čase, keď neodoberal od žalobcu plyn. Odpojenie plynovej prípojky vníma ako násilné zasahovanie do jeho súkromia za účelom „pomsty a diskreditácie jeho osoby pred verejnosťou.“

Čo sa týka sumy 323,35 Eur, je to vydanie bezdôvodného obohatenia za plyn dodaný bez právneho dôvodu.

6. Dopĺňacím rozsudkom č.k. 11C/33/2015-198 zo dňa 10. 12. 2019 (ďalej aj „dopĺňací rozsudok súdu prvej inštancie,“ resp. „dopĺňací rozsudok súdu prvej inštancie“) súd prvej inštancie konanie v časti zaplatenia sumy 325,35 Eur zastavil v zmysle ustanovenia § 144, § 145 ods. 1, 2, § 146 CSP, § 225 ods. 1, 2, 3 CSP.

Súd prvej inštancie uznesenie dopĺňacieho rozsudku odôvodnil tým, že v rozsudku č.k. 11C/33/2015-144 dňa 20. 03. 2018 nerozhodol o čiastočnom späťvzati žalobného návrhu o sumu 323,35 Eur, preto dopĺňacím rozsudkom rozhodol o čiastočnom späťvzati žaloby, ktoré podal žalobca dňa 13. 04. 2016.

7. Žalovaný podal proti dopĺňaciemu rozsudku súdu prvej inštancie včas odvolanie. Uviedol, že už v rozsudku č.k. 11C/33/2015-105 zo dňa 23. 06. 2016 prvoinštančný súd konanie zastavil o sumu 325,35 Eur. Navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok prvoinštančného súdu zo dňa 20. 03. 2018.

8. Žalobca podaním datovaným ku dňu 20. 12. 2019 (č.l. 206 spisu) navrhol, aby súd prvej inštancie vydal opravné uznesenie týkajúce sa dopĺňacieho rozsudku, v ktorom došlo vo výrokovvej časti k zrejmej chybe v písaní v časti sumy, v ktorej bolo konanie zastavené, pretože správne má byť uvedená suma 323,35 Eur.

9. Následne súd prvej inštancie vydal opravné uznesenie zo dňa 13. 01. 2020 (ďalej aj „opravné uznesenie súdu prvej inštancie,“ resp. „opravné uznesenie prvoinštančného súdu“), ktorým rozhodol tak, že: „I. V zápisnici o pojednávaní Okresného súdu Lučenec zo dňa 10. 12. 2019 v konaní vedenom pod sp. zn. 11C/33/2015 sa opravuje výrok rozsudku tak, že tento má správne znieť: „Súd konanie v časti zaplattenia sumy 323,35 Eur zastavuje.“

II. Vo výroku rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 11C/33/2015-198 zo dňa 10. 12. 2019 sa opravuje zrejma nesprávnosť tak, že tento má správne znieť: „Súd konanie v časti zaplattenia sumy 323,35 Eur zastavuje.“

Súd prvej inštancie vydal opravné uznesenie s odkazom na ustanovenie § 224 CSP s poukazom na to, že v zápisnici z pojednávania zo dňa 10. 12. 2019 a v písomnom vyhotovení rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 10. 12. 2019 došlo k zrejmej nesprávnosti spočívajúcej v nesprávnom uvedení sumy, v ktorej bolo konanie zastavené - 325,35 Eur, pričom správne mala byť táto suma 323,35 Eur.

10. Žalovaný podal odvolanie včas proti opravnému uzneseniu súdu prvej inštancie. Poukázal na to, že žalobca po jeho odstúpení od zmluvy nemôže od neho požadovať žiadne poplatky. Čiastku 323,35 Eur žalobcovi uhradil z titulu zamedzenia vymáhania bezdôvodného obohatenia. Navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok prvoinštančného súdu zo dňa 20. 03. 2018.

11. Žalobca vo vyjadreniach k odvolaniam žalovaného proti dopĺňaciemu rozsudku a opravnému uzneseniu súdu prvej inštancie navrhol dopĺňací rozsudok a opravné uznesenie súdu prvej inštancie potvrdiť.

Mal za to, že odvolania žalovaného sú nedôvodné a nedostatočne skutkovo aj právne odôvodnené. Žalovaný podané odvolania dostatočne neodôvodnil a neuviedol, o ktorý z odvolacích dôvodov opiera svoje odvolania. Navyše vo svojom odvolaní proti opravnému uzneseniu ani neuviedol, ktorý výrok uznesenia súdu prvej inštancie svojím odvolaním napáda.

Podľa jeho názoru sú odvolaním napadnuté rozhodnutia súdu prvej inštancie zákonné a vecne správne zo skutkového, ako aj z právneho hľadiska.

Taktiež nie je zrejme, čo žalovaný podanými odvolaniami sleduje, keďže jeho pohľadávku v značnej časti už uhradil a svojím konaním spôsobuje navyšovanie trov súdneho sporu. Jeho obrana sa javí ako účelová s cieľom oddialiť právoplatnosť a vykonateľnosť rozhodnutí vydaných v tomto súdnom spore. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

12. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (podľa § 34 CSP) vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379, § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a opravné uznesenie súdu prvej inštancie zrušil podľa 389 ods. 1 písm. d/ CSP. Odvolací súd dopĺňací rozsudok súdu prvej inštancie zmenil podľa § 388 CSP, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 387 CSP), ani na jeho zrušenie (§ 389 CSP). Zároveň odvolací súd výrok rozsudku prvoinštančného súdu, ktorým žalobu zamietol (prvý výrok) potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP) a výrok rozsudku prvoinštančného súdu o trovách konania (druhý výrok) zmenil (§ 388 CSP).

13. Podľa ustanovenia § 380 ods. 2 CSP na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihliadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

14. Z ustanovenia § 219 ods. 4 CSP vyplýva: „Len čo súd vyhlási rozsudok, je ním viazaný“. Citované ustanovenie upravuje tzv. „vnútornú viazanosť“ súdu výrokom vyhláseného rozsudku, ktorú je potrebné odlišovať od tzv. „vonkajšej viazanosti“, ktorá pôsobí proti tretím osobám a ktorá voči týmto tretím osobám nastáva až momentom, kedy rozsudok nadobudne právoplatnosť.

15. Uvedená viazanosť súdu vyhláseným rozsudkom znamená to, že súd sa v písomnom vyhotovení rozsudku nesmie v žiadnom smere odchyliť od výroku, ktorý vyslovil pri vyhlásení rozsudku. Výnimkou z tejto zásady je len ustanovenie § 224 CSP.

16. Vzhľadom na to, že ide o výnimku zo všeobecnej zásady viazanosti súdu vyhláseným rozsudkom vyplývajúcej z § 219 ods. 4 CSP, nemožno toto ustanovenie vykladať extenzívne a je nutné pripustiť jeho použitie len v prípadoch v ňom uvedených. Opraviť rozsudok podľa ustanovenia § 224 CSP je preto možné len v prípadoch, keď ide o chyby v písaní a počítaní a ďalej o také chyby, ktoré sú ako zrejme nesprávnosti podobného pôvodu ako chyby v písaní a počítaní, t.j. ku ktorým došlo len zjavným a okamžitým zlyhaním v duševnej či mechanickej činnosti osoby, za účasti ktorej došlo k vyhláseniu alebo vyhotoveniu rozsudku a ktoré sú každému zrejme. Zrejmosť takejto nesprávnosti vyplýva najmä z porovnania výroku rozsudku s jeho odôvodnením, prípadne aj z iných súvislostí, čo však nie je prípad, ktorý nastal v prejednávanej veci.

17. Odvolací súd zo Zápisnice o verejnom vyhlásení rozsudku zo dňa 10. 12. 2019 prvoinštančného súdu (č.l. 197 spisu) a prehratím zvukového záznamu o verejnom vyhlásení rozsudku zo dňa 10. 12. 2019 uloženého v elektronickom súdnom spise zistil, že dopĺňací rozsudok súd prvej inštancie vyhlásil v znení: „Súd konanie v časti zaplatenia sumy 325,35 eura zastavuje,“ pričom Zápisnica o verejnom vyhlásení rozsudku zo dňa 10. 12. 2019 korešponduje (je zhodná) so znením vyhláseného dopĺňacieho rozsudku, a teda je v nej uvedené znenie: „Súd konanie v časti zaplatenia sumy 325,35 eura zastavuje.“

18. Z písomného vyhotovenia dopĺňacieho rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že je v ňom uvedený obsahovo i formulačný zhodný výrok s výrokom vyhláseným na verejnom vyhlásení rozsudku dňa 10. 12. 2019. I napriek týmto skutočnostiam súd prvej inštancie vydal opravné uznesenie dňa 13. 01. 2020, ktorým opravil Zápisnicu o verejnom vyhlásení rozsudku zo dňa 10. 12. 2019 a taktiež výrok dopĺňacieho rozsudku súdu prvej inštancie tak, že: „Súd konanie v časti zaplatenia sumy 323,35 eura zastavuje,“ teda upravil rozsah konania, ktoré na základe späťvzatia žaloby žalobcu zastavil.

19. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie opravným uznesením opravil výrok vyhláseného dopĺňacieho rozsudku vrátane obsahu Zápisnice o verejnom vyhlásení rozsudku zo dňa 10. 12. 2019, hoci v posudzovanej veci nedošlo k zrejmej nesprávnosti v písaní dopĺňacieho rozsudku (ako nesprávne ustálil prvoinštančný súd) ani Zápisnice o verejnom vyhlásení rozsudku zo dňa 10. 12. 2019, čím závažným spôsobom porušil zásadu viazanosti súdu vyhláseným rozsudkom vyplývajúcu z ustanovenia § 219 ods. 4 CSP, a teda spôsobil vadu, na ktorú musel odvolací súd prihliadať.

20. Vzhľadom na uvedené odvolaciemu súdu neostala iná možnosť ako opravné uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť (§ 389 ods. 1 písm. d/ CSP), pretože dôvody, pre ktoré bolo opravné uznesenie vydané neexistovali (nedošlo k zrejmej chybe pri písaní dopĺňacieho rozsudku prvoinštančného súdu, resp. pri vyhotovení zápisnice o verejnom vyhlásení rozsudku).

21. Preskúmaním veci odvolací súd ďalej zistil, že súd prvej inštancie dopĺňacím rozsudkom zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 325,35 Eur, hoci na základe späťvzatia žaloby v časti o zaplatenie sumy 323,35 Eur žalobca vzal žalobu späť písomným podaním datovaným ku dňu 11. 04. 2016 (č.l. 95-97 spisu), pretože žalovaný dňa 04. 03. 2016 zaplatil žalobcovi sumu 323,35 Eur.

22. Nakoľko žalobca vzal žalobu sčasti o zaplatenie sumy 323,35 Eur späť, pričom súd prvej inštancie zastavil konanie podľa ustanovenia § 145 ods. 2 CSP vo väčšom rozsahu (o 2,- Eur), než žalobca vzal žalobu sčasti späť, t.j. v sume 325,35 Eur, odvolací súd zmenil dopĺňací rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 10. 12. 2019 podľa ustanovenia § 388 CSP, a to v súlade s dispozitívnym úkonom žalobcu zo dňa 11. 04. 2016 (späťvzatím žaloby sčasti).

23. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie už o späťvzatí žaloby sčasti rozhodol v rozsudku č.k. 11C/33/2015-105 zo dňa 23. 06. 2016, odvolací súd uvádza, že rozsudok prvoinštančného súdu č.k. 11C/33/2015-105 zo dňa 23. 06. 2016 v spojení s opravným uznesením prvoinštančného súdu 11C/33/2015-116 zo dňa 09. 09. 2016 bol uznesením odvolacieho súdu č.k. 12Co/407/2016-124 zo dňa 30. 03. 2017 zrušený a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, preto súd prvej inštancie v súlade s odsekom 23. uznesenia odvolacieho súdu č.k. 12Co/407/2016-124 zo dňa 30. 03. 2017 bol povinný opätovne rozhodnúť o späťvzatí žaloby sčasti.

24. Súd prvej inštancie odvolaním napadnutým rozsudkom zo dňa 20. 03. 2018 zamietol žalobu ohľadne sumy 16,98 Eur (poplatky za upomienky) a príslušenstva pohľadávky, t.j. úroku z omeškania vo výške

8,50% zo sumy 340,33 Eur od 01. 11. 2013 do 04. 03. 2016 a úroku z omeškania vo výške 8,50% zo sumy 16,98 Eur od 05. 03. 2016 do zaplattenia.

25. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou voči žalovanému domáhal zaplattenia sumy 340,33 Eur s odkazom na Zmluvu o združenej dodávke plynu zo dňa 23. 09. 2011 (č.l. 4 spisu), na základe ktorej žalovaný v pozícii odberateľa odoberal zemný plyn z distribučnej sústavy na odbernom mieste XX. (viď žaloba č.l. 1-2 spisu).

26. Návrhom na uzavretie zmluvy (oferta) rozumieme prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je adresovaný jednej alebo viacerým určitým (individuálne určeným) osobám a prejav ktorého je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia. Pre posúdenia okamihu vzniku zmluvy, resp. vôbec jej uzavretie, je veľmi dôležitý právny úkon prijatia návrhu zmluvy. Prijatím návrhu je včas urobený prejav vôle osoby, ktorej bol návrh určený, že súhlasí s návrhom zmluvy bez výhrad dodatkov obmedzení alebo iných zmien. Takýto úkon je účinný a vyvoláva právne následky okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s návrhom (a s jeho obsahom) dôjde navrhovateľovi. To je zároveň okamih, kedy možno hovoriť o tom, že zmluva bola uzavretá. Z uvedeného vyplýva aby právny úkon prijatia návrhu sa stal perfektným: a/ musí byť urobený osobou, ktorej bol určený (oprávnenou konať za druhého účastníka zmluvy), b/ musí byť urobený včas, c/ nesmie obsahovať žiadne doplnky, obmedzenia, resp. výhrady či iné zmeny, d/ musí byť účinný a musí dôjsť navrhovateľovi. Zákon požaduje aktívne konanie subjektu. Mlčanie alebo nečinnosť sami osebe neznamenajú prijatie návrhu. Pokiaľ by jedna z uvedených podmienok ( a/ - d/) nebola splnená, nemohlo by dôjsť k uzavretiu zmluvy. Aby bola zmluva uzavretá, musí byť úplná zhoda oboch strán v otázke obsahu zmluvy.

27. Z obsahu Zmluvy o združenej dodávke plynu zo dňa 23. 09. 2011 (nepodpísanej žalovaným) vyplýva: „Zmluva nadobúda platnosť a účinnosť dňom jej podpísania Dodávateľom a Odberateľom.“

28. Odvolací súd konštatuje, že zmluva je platná momentom jej uzavretia a pri dodržaní jednak formy a pokiaľ boli splnené všetky náležitosti dvojstranného právneho úkonu. Účinnosťou zmluvy rozumieme možnosti domáhania sa s úspechom plnenia z nej.

29. Odvolací súd (zhodne s názorom prvoinštančného súdu) uvádza, že medzi žalobcom a žalovaným nedošlo k uzavretiu platnej Zmluvy o združenej dodávke plynu dňa 23. 09. 2011 v písomnej forme, na ktorej sa žalobca so žalovaným dohodli, nakoľko žalobca zmluvu nepodpísal s tým, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno ohľadne preukázania uzavretia zmluvného vzťahu so žalovaným na základe zmluvy o združenej dodávke plynu, pričom žalovaný sa v konaní pred prvoinštančným súdom dovolal neplatnosti právneho úkonu (zmluvy).

30. Vzhľadom na to, že medzi žalobcom a žalovaným nedošlo k uzavretiu zmluvy o združenej dodávke plynu, na strane žalovaného sa jednalo o prípad taxatívne uvedený v ustanovení § 82 zák. č. 251/2012 Z.z. o energetike v znení neskorších právnych predpisov (resp. § 59 ods. 1 písm. a) zák. č. 656/2004 Z.z. o energetike účinného do 31. 08. 2012), t.j. o neoprávnený odber plynu, pričom žalobcovi za neoprávnený odber vzniká nárok na náhradu škody (nie nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle ustanovenia § 451 a nasl. OZ ako sa mylne domnieva žalovaný).

31. Odvolací súd konštatuje, že povinnosťou žalobcu bolo v žalobe pravdivo a úplne opísať rozhodujúce skutočnosti. Žalobca v žalobe, v priebehu prvoinštančného i odvolacieho konania vychádzal striktne z toho, že medzi ním a žalovaným došlo k uzavretiu Zmluvy o združenej dodávke plynu dňa 23. 09. 2011, pričom si uplatnil žalobný nárok s odkazom na Zmluvu o združenej dodávke plynu zo dňa 23. 09. 2011, pozostávajúci z ceny dohodnutej medzi žalobcom a žalovaným za dodaný plyn za obdobie od 19. 10. 2012 do 05. 08. 2013 vo výške 323,35 Eur, poplatkov za upomienky vo výške 16,98 Eur vrátane príslušenstva pohľadávky (úroku z omeškania).

32. Odvolací súd zdôrazňuje, že žalobca sa voči žalovanému žalobou nedomáhal náhrady škody z titulu neoprávneného odberu plynu, ale sa domáhal zaplattenia ceny odobratého plynu z uzavretej zmluvy, poplatkov za odoslanie upomienok, pričom súd prvej inštancie (i odvolací súd) bol viazaný skutkovým vymedzením žalobcu v žalobe, t.j. že žalobca sa domáhal zaplattenia ceny z uzavretej zmluvy, poplatkov za odoslanie upomienok pri omeškaní so zmluvne dohodnutou platbou vrátane príslušenstva pohľadávky vzniknutého z titulu omeškania žalovaného s plnením peňažného dlhu s

odkazom na uzavretú zmluvu, pričom žalobca sa nedomáhal náhrady škody z neoprávneného odberu ani úrokov z omeškania z titulu omeškania žalovaného s náhradou škody.

33. Podľa názoru odvolacieho súdu žalobcovi nevznikol nárok na zaplatenie poplatkov za upomienky vo výške 16,98 Eur pri omeškaní so zmluvne dohodnutou platbou v zmysle Cenníka služieb platného od 1. januára 2013 uvedeného pod bodom E. Upomienka (č.l.54 spisu) a Cenníka služieb platného od 8. apríla 2013 uvedeného pod bodom E. Upomienka (č.l.55 spisu), pretože ako už bolo uvedené, medzi žalobcom ani žalovaným nedošlo k uzavretiu platnej zmluvy.

34. Odvolací súd (zhodne s názorom prvoinštančného súdu) konštatuje, že žalobcovi nevznikol nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, ak základom istiny pre výpočet bola fakturácia zmluvného odberu, pričom predmetom fakturácie nebol nárok na náhradu škody z neoprávneného odberu, preto ani príslušenstvo pohľadávky žalobcovi nepatrí.

35. Vzhľadom na uvedené odvolaciemu súdu neostala iná možnosť ako rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým žalobu zamietol (prvý výrok), potvrdiť (§ 387 ods. 1 CSP).

36. V súvislosti s odvolacími námietkami žalobcu ohľadne závislého výroku o trovách konania rozsudku prvoinštančného súdu (druhý výrok), odvolací súd konštatuje, že tieto sú právne relevantné.

37. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1, 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

38. Podľa ustanovenia § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

39. Vzhľadom na to, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania sčasti (o zaplatenie sumy 323,35 Eur), nakoľko po začatí konania zaplatil žalobcovi sumu 323,35 Eur, preto žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania v súvislosti so späťvzatím žaloby sčasti voči žalovanému v zmysle ustanovenia § 256 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva, že ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

40. Žalobca bol úspešný v konaní v rozsahu 95 % a žalovaný v rozsahu 5% ( $100\% \times 323,35 \text{ Eur} : 340,33 \text{ Eur} = 95\%$ ;  $100\% - 95\% = 5\%$ ). Žalobca mal čistý úspech v konaní 90% ( $95\% - 5\% = 90\%$ ). Vzhľadom na uvedené odvolací súd priznal žalobcovi voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 90% s odkazom na ustanovenie § 256 ods. 1, § 255 ods. 2 CSP.

41. Pri rozhodovaní o trovách tohto odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri rozhodovaní o trovách tohto odvolacieho konania prihliadol na čiastočný úspech žalobcu v tomto odvolacom konaní v zmysle ustanovenia § 255 ods. 2 CSP a na to, že zastavenie konania procesne zavinil žalovaný (§ 256 ods. 1 CSP), ktorý zaplatil po začatí konania žalobcovi sumu 323,35 Eur.

42. Žalobca bol úspešný v tomto odvolacom konaní v rozsahu 95 % a žalovaný v rozsahu 5% ( $100\% \times 323,35 \text{ Eur} : 340,33 \text{ Eur} = 95\%$ ;  $100\% - 95\% = 5\%$ ). Žalobca mal čistý úspech v tomto odvolacom konaní 90% ( $95\% - 5\% = 90\%$ ). Vzhľadom na uvedené odvolací súd priznal žalobcovi voči žalovanému náhradu trov tohto odvolacieho konania v rozsahu 90% .

43. O výške náhrady trov konania vrátane náhrady trov tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

44. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

## Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).